

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 66/16

Λουξεμβούργο, 21 Ιουνίου 2016

Απόφαση στην υπόθεση C-15/15
New Valmar BVBA κατά Global Pharmacies Partner Health Srl

Η υποχρέωση εκδόσεως τιμολογίων διασυνοριακού χαρακτήρα αποκλειστικώς σε συγκεκριμένη γλώσσα, επί ποινή ακυρότητας, αντίκειται στο δίκαιο της Ένωσης

Τα μέρη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να συντάσσουν τέτοιου είδους τιμολόγια σε άλλη γλώσσα, την οποία γνωρίζουν και στην οποία το κείμενο θεωρείται αυθεντικό, όπως και στην γλώσσα που επιβάλλει η νομοθεσία

Η υπόθεση αυτή αφορά ένδικη διαφορά σχετικά με ανεξόφλητα τιμολόγια μεταξύ της New Valmar, εταιρίας εγκατεστημένης στην ολλανδόφωνη περιφέρεια του Βελγίου, και της Global Pharmacies Partner Health (GPPH), εταιρίας εγκατεστημένης στην Ιταλία. Η GPPH επικαλέστηκε την ακυρότητα των επίμαχων τιμολογίων για τον λόγο ότι παραβίαζαν τους κανόνες περί γλωσσικού καθεστώτος οι οποίοι, κατ' αυτήν, ήταν κανόνες δημοσίας τάξεως στο Βέλγιο. Ειδικότερα, σύμφωνα με τη φλαμανδική νομοθεσία, οι επιχειρήσεις οι οποίες είναι εγκατεστημένες στην ως άνω περιφέρεια οφείλουν να χρησιμοποιούν την ολλανδική γλώσσα για την κατάρτιση, μεταξύ άλλων, των πράξεων και των εγγράφων που προβλέπονται από τον νόμο. Εντούτοις, όλα τα τυποποιημένα στοιχεία και οι γενικοί όροι που αναγράφονταν στα επίμαχα τιμολόγια ήταν διατυπωμένα στα ιταλικά και όχι στα ολλανδικά. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, η New Valmar παρέδωσε στην GPPH μετάφραση των τιμολογίων στα ολλανδικά. Εντούτοις, το βελγικό δικαστήριο το οποίο επιλήφθηκε της υποθέσεως επισημαίνει ότι τα επίδικα τιμολόγια είναι και παραμένουν απολύτως άκυρα.

Η New Valmar δεν αμφισβητεί ότι τα τιμολόγια παραβιάζουν τη γλωσσική νομοθεσία. Εντούτοις, προβάλλει, μεταξύ άλλων, ότι αυτή αντίκειται στο δίκαιο της Ένωσης, και ιδίως στους κανόνες σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων. Υπό τις συνθήκες αυτές, το rechtbank van koophandel te Gent (δικαστήριο εμπορικών διαφορών της Γάνδης, Βέλγιο) υπέβαλε προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η επίμαχη γλωσσική νομοθεσία συνιστά πράγματι περιορισμό στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων εντός της ΕΕ.

Στερώντας από τους οικείους επιχειρηματίες τη δυνατότητα να επιλέξουν ελεύθερα γλώσσα την οποία χειρίζονται καλά αμφότεροι για τη σύνταξη των τιμολογίων τους, και επιβάλλοντάς τους γλώσσα η οποία δεν αντιστοιχεί κατ' ανάγκην σε εκείνη που έχουν συμφωνήσει να χρησιμοποιούν στο πλαίσιο των συμβατικών τους σχέσεων, η εν λόγω νομοθεσία είναι ικανή να αυξήσει τον κίνδυνο αμφισβητήσεως και μη εξοφλήσεως των τιμολογίων. Όντως, οι αποδέκτες των τιμολογίων θα μπορούσαν να ενθαρρυνθούν να επικαλεστούν την αδυναμία τους, πραγματική ή προσχηματική, να κατανοήσουν το περιεχόμενό των εν λόγω τιμολογίων προκειμένου να αρνηθούν την πληρωμή τους.

Αντιστρόφως, ο αποδέκτης τιμολογίου διατυπωμένου σε γλώσσα άλλη από την ολλανδική θα μπορούσε, λαμβανομένης υπόψη της απόλυτης ακυρότητας τέτοιου τιμολογίου, να ενθαρρυνθεί να αμφισβητήσει την εγκυρότητά του για αυτόν και μόνο τον λόγο, και τούτο παρότι το εν λόγω τιμολόγιο θα είχε συνταχθεί σε γλώσσα που κατανοεί. Επιπροσθέτως, τέτοια ακυρότητα θα μπορούσε να συνεπάγεται σημαντικά μειονεκτήματα για τον εκδότη του τιμολογίου, όπως, μεταξύ άλλων, την απώλεια τόκων υπερημερίας.

Όσον αφορά το ζήτημα εάν τέτοια νομοθεσία δικαιολογείται για έναν ή περισσότερους νόμιμους σκοπούς, το Δικαστήριο εκτιμά ότι, αφενός, αυτή πράγματι καθιστά δυνατή την προάσπιση της τρέχουσας χρήσεως της ολλανδικής γλώσσας για τη σύνταξη επίσημων εγγράφων, όπως τα τιμολόγια, και ότι, αφετέρου, είναι πρόσφορη να διευκολύνει τους ελέγχους τέτοιων εγγράφων από τις αρμόδιες εθνικές αρχές.

Εντούτοις, για να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του δικαίου της Ένωσης, η νομοθεσία πρέπει να είναι ανάλογη προς τους σκοπούς αυτούς.

Εντούτοις, εν προκειμένω, εθνική νομοθεσία κράτους μέλους η οποία όχι μόνον θα επέβαλλε τη χρήση της επίσημης γλώσσας του για τη σύνταξη τιμολογίων σχετικά με διασυνοριακές συναλλαγές αλλά και θα επέτρεπε επιπλέον τη σύνταξη ενός αυθεντικού κειμένου των εν λόγω τιμολογίων και σε γλώσσα γνωστή σε όλους τους συμβαλλομένους θα έθιγε σε μικρότερο βαθμό την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων απ' ό,τι η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, παραμένοντας συγχρόνως πρόσφορη προς διασφάλιση των σκοπών τους οποίους επιδιώκει η εν λόγω ρύθμιση.

Για τον λόγο αυτόν, το Δικαστήριο κρίνει ότι η επίμαχη νομοθεσία βαίνει πέραν του αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών και ότι δεν συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582